

Nr 104.

Av herr **Johansson** i Sollefteå, med förslag till vissa bestämmelser i fråga om minderårigas användande vid skogs- och flottningsarbete.

Enligt nu gällande lagar få vid skogs- och flottningsarbete minderåriga användas utan annan inskränkning än den som ligger i det allmänna stadgandet att minderåriga ej må användas i arbete före fyllda 12 år. Minderåriga över 12 år kunna emellertid användas under huru lång arbetstid och vid vilken tid av dygnet som helst.

Hade däremot skogsavverknings- och flottningsarbete varit att hänföra till industriellt arbete hade den inskränkningen angående användande av minderåriga, som innehålles i 13 § arbetarskyddslagen, varit gällande.

Vid skiljeställena och även under det egentliga flottningsarbetet förekommer att minderåriga användas i nattarbete. Att detta är oegentligt framgår bl. a. därav att vid sågverkens timmermagasin och bommar, där liknande arbete bedrivs, de minderåriga ej få anställas före fyllda 16 år och då med nattskift endast var tredje vecka.

Skogs- och flottningsarbetet är tungt och påfrestande samt genom sin oregelbundenhet mindre lämpligt för minderåriga.

Levnads- och bostadsförhållandena vid tillfälliga förläggningar äro även sådana att de ej passa för minderåriga, vilkas fysiska utveckling ej fullbordats. Livet i skogarna är ej heller ägnat att utgöra ett led i en ännu ej avslutad uppfostran.

Redan 1907 framhöll, som självklart, en provinsialläkare i ett föredrag i Sundsvall, att den ytterst enformiga kosten för skogs- och flottningsarbetarna måste hava ett fördärvligt inflytande på allmänna hälsotillståndet. Då detta omdöme gällde dessa arbetare i allmänhet, förstås lätt, att omdömet i ännu högre grad måste gälla för de minderåriga.

På ett provinsialläkareföreningens årsmöte i Stockholm 1908 betonades särskilt av några läkare det sorgliga faktum, att minderåriga, så fort de vid 13—14 års ålder blivit konfirmerade, kastas ut i skogen att delta i skogsarbetet, till stor våda för de ungas hälsa.

Enligt riksförsäkringsanstaltens publicerade statistiska utredning rörande under år 1919 inträffade olycksfall i arbete, vilken utredning omfattade

Bihang till riksdagens protokoll 1925. 4 saml. 24 häft. (Nr 104—109.) 1

45,900 årsanställda hos s. k. större arbetsgivare, inom den yrkesgrupp, som omfattar skogsavverkning, kolning, flottning och vältning, finna vi att olycksfallen inom skogsbruket detta år förorsakade en kostnad på ej mindre än 1,094,000 kr. Uppskattas ett dagsverke till endast 4 kr., hava sålunda dessa olycksfall under nämnda år nationalekonomiskt sett därjämte medfört en förlust av 2,8 milj. kr. Skulle utredningen ha omfattat hela den arbetargrupp, som sysselsättes inom skogsbruket, skulle siffran naturligtvis ha varit mycket större.

Detta har anförts därför att det bör vara alldeles naturligt att barn över 12 år, som användas i dessa arbeten, ovillkorligen måste vara utsatta för olycksfall i långt större utsträckning än vuxna. Då det dessutom är överflöd på arbetskraft inom skogsbruket, bör även detta utgöra anledning för statsmakternas ingripande.

Med anledning av vad som ovan anförts, föreslås,

att minderåriga ej må användas vid skogs- och flottningsarbete före fyllda 16 år. Beträffande minderårigas användande i dylikt arbete, som bedrives nattetid, skola gälla bestämmelserna i arbetarskyddslagen 13 §.

Stockholm den 21 januari 1925.

C. O. Johansson,
Sollefteå.